

ÎNCHEIERE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului
Judecători

Valeriu Doagă,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Stancov Andrei, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Stancov Andrei împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” privind anularea actelor, restituirea sumei și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015,

C O N S T A T Ă :

Stancov Andrei s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva Societății pe Acțiuni „Apă Canal Chișinău”, solicitând declararea nulă a actului din 05.02.2014 și a procesului - verbal întocmit în baza actului, obligarea de a restitui consumatorilor suma de 174 lei și încasarea prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei.

În motivarea cererii reclamantul a indicat, că pe parcursul mai multor ani comunică reprezentanților pârâtului că contorul a înghețat, iar pârâtul telefonic și-a exprimat acordul la scoaterea sigiliilor și transmiterea acestuia pentru a fi reparat.

Menționează că sigilarea contorului a fost efectuată fără plată, iar în urma temperaturilor joase de la începutul lunii februarie, contorul din nou a fost afectat de îngheț.

Reclamantul notează că i s-a cerut prezența personală, și i s-a explicat despre necesitatea de a depune o cerere conform căreia își asumă angajamentul că în timp de cinci zile va soluționa problema instalării și sigilării noului contor, fapt ce a condiționat necesitatea de a procura în aceeași zi, la 04.02.2014 un nou contor. De asemenea, a fost nevoit să achite suma de 41 lei pentru scoaterea sigiliilor și 137 lei pentru instalarea și sigilarea noului contor.

La 05.02.2014, reprezentantul pârâtului s-a prezentat la fața locului pentru a scoate sigiliile, fiind rugat să instaleze și să sigileze noul contor.

Susține reclamantul că i s-a refuzat solicitarea, iar ca urmare a scoaterii sigiliilor a fost întocmit un act în care, fără înștiințarea sa s-a indicat că contorul deteriorat se consideră încălcarea a regulamentului.

Invocă că în rezultatul acestui act, s-a hotărât obligarea reclamantului la achitarea a 48 m.c. de apă în valoare de 386 lei 88 bani.

Mai notează reclamantul că la întocmirea procesului - verbal nu a fost prezent, și nici nu a primit copia actului.

Reclamantul a comunicat și faptul că s-a adresat cu o cerere prealabilă către pîrît, solicitînd revizuirea deciziei privind obligarea achitării surplusului de apă dar prin răspunsul din 25 mai 2014, cererea depusă a fost respinsă.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2015, cererea de chemare în judecată, a fost respinsă.

Pentru a hotărî astfel instanța de fond a menționat că pretențiile înaintate de către Stancov Andrei sunt neîntemeiate, deoarece contrar clauzelor contractuale, reclamantul în calitate de consumator nu a asigurat integritatea contorului de evidență a apei și a admis deteriorarea acestuia ca urmare a temperaturilor joase. Necătînd la faptul că anterior contorul a mai fost deteriorat din aceleași motive (îngheț), reclamantul nu a întreprins nici o măsură în vederea protecției contorului de la expunere la temperaturi joase.

La 13 martie 2015, Stancov Andrei a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii contestate, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea înaintată să fie admisă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cît și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Stancov Andrei și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 12 martie 2015.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărîre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel Stancov Andrei a înaintat cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a hotărîrii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 12 martie 2015 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 03.11.2015, emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă și anume să se dispună anularea actului întocmit de reprezentantul pârâtului din 05.02.2014, anularea procesului-verbal al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare nr. 9 din 21.02.2014 și deciziei respective, anularea facturii de calcul SP nr. 5608713 de încasare a sumei de 386,88 lei și recuperarea prejudiciului moral în suma de 20 mii lei.

Instanța de recurs constată că, decizia instanței de apel din data de 03.11.2015 a fost expediată recurentului la data de 30.11.2015. Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 425 CPC, consideră recursul depus la data de 02.02.2016 în termen.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se va decide în lipsa acesteia.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a reiterat argumentele de fapt expuse în cererea de apel și anume, neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de către Stancov Andrei asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stancov Andrei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de către Stancov Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valeriu Doagă

Judecători

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea